

ШЕДЪРЛЕР-8

В първите генерации на императорски Рим дреманият ПОЛИТЕИЗЪМ се разтваря в МАГИЧНИЯ МОНОТЕИЗЪМ без да се загубят в многото случаи нещо от езическите култове или сакралноправни форми.

Една нова душа се бе родила и тя се утвърждаваше в познатите форми вече

ПО ДРУГ НАЧИН!!!

Имената си сдържаха същите, но те покриваха други илумина.

Вихри култове на Иано и Кибела, на Митра, Сол, Серанис, Хермес НЕ СА вече почитани на местни божества.

Почита се вече само едно ВЛИСТВЕНО БОЖЕСТВО, само че всеки счита името на своето за ЕДИНЧКО ПРАВИЛНО, олицетворено в истинския му образ.

Затова се казвало "милкионименна ИЗИС". Сега имената на боговете са САМО ТИТЛА НА ЕДИНЧИКИЯ ЗА КОГОТО ВСИЧКИ МИСЛЕТ.

МАГИЧНИЯТ МОНОТЕИЗЪМ СЕ ПРОЯВЯВА В ВСИЧКИ РЕЛИГИОЗНИ ТВОРБИ които изпълват Империята откъм ИЗТОК. Култовете на александрийската ИЗИС предпочитат от Акселан БААЛ от Палмира, закриляна от Диоклетян МИТРА чийто персийски образ в Овоня напълно бил напълно утвърден; почитаните от Септимий Север Картагенски БААЛ и ТАТИТ деа целестис. Те всички не увеличили ЧИСЛЕНО дремните богове, а НАПРОТИВ, почнали да ги претопяват в себе си. ТОВА Е АЛХИМИЯ НА ИСТОТО НА СТАТИКАТА.

Затова вместо образи се явява САМО ЕДИН ЗНАК: бик, агне, риба, тризъгълник или КРЪСТ. ИИ ХОК СИГНО ВИДЕС! Това не е вече дрезен вох.

Отказват се от човекообразяването божеско изкуство, което по късно в ИСЛАМА И ВИЗАНТИЯ стига до иконоборство.

Поетическото название на АЕРОНИТА - ВЕНУС, или НЕПТУН - Посейдон не са били приети в дълбините на народната душа.

ТУК ОБАЧЕ ИМАМЕ ВЕЧЕ НЕ СМЕНА НА ИМЕНА, А ОСНОВНА СМЕНА НА ЧУВСТВОТО!

ДРЕМНАТА КУЛТУРА СЕ СМЕНЯ С НОВАТА ИДВАЩА ХРИСТИАНСКА КУЛТУРА ЗА ЕДНОВЕРИЕТО. МАГИЧНАТА /арабска или християнска/ култура има в основата си:

ИДЕЯТА ЧЕ ВСИЧКО ИЗРАЗЯВАЩОТО БОЖЕСТВО Е ПЕРВОНАЧАЛНАТА СУБСТАНЦИЯ а всички останали имат само РАЗЛИЧНИ ИМЕНА или различни форми на проява

ЕДИНЧКОТО БОЖЕСТВО приема вече различни имена: ДОВРИЯТ ПАСТИР /Орфей/ СПАСИТЕЛ /Асклепий/

Обаче до времето на ТРАЯН различните божества все още били само сумирани в численост, дошли от покорените страни и народи в Рим, с оските признати култове, жречество и ритуали. Редом с дремните божества.

НО ОТ ТАМ НАТАТЪК ПОЧВА/ вече при КАРАКАЛА/217 да се премахва сакралната разлика между РИМСКИТЕ И ЧУЖДИТЕ БОЖЕСТВА. Той в 217 адига сакралноправ-